

- η εν λόγω πρακτική να οδηγεί στην απόρριψη της απαιτήσεως για καταβολή τόκων ως αβάσιμης ενόσω ήταν δυνατή η προβολή αξιώσεως [επιστροφής] του σχετικού φόρου, την οποία απέρριψε η φορολογική αρχή επικαλούμενη την τότε ισχύουσα διάταξη που στη συνέχεια κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης (για τον λόγο ότι η φορολογική αρχή δεν είχε περιέλθει σε κατάσταση υπερημερίας και είχε απλώς περιοριστεί στην εφαρμογή του ισχύοντος δικαίου),
- και, στη συνέχεια, επικαλούμενη την παραγραφή της σχετικής αξιώσεως, όταν είχε καταργηθεί στην εσωτερική έννομη τάξη η διάταξη που κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης η οποία περιόριζε το δικαίωμα επιστροφής;
- 8) Συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης και συγκεκριμένα προς το άρθρο 183 της οδηγίας περί ΦΠΑ και προς την αρχή της αποτελεσματικότητας η πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας η δυνατότητα του υποκείμενου στον φόρο να απαιτήσει την καταβολή τόκων υπερημερίας που οφείλονται επί των τόκων του ΦΠΑ (κεφάλαιο) ο οποίος δεν είχε επιστραφεί κατά την ημερομηνία που είχε καταστεί αρχικά απαιτητός, εξαιτίας εθνικής νομοθετικής ρυθμίσεως που στη συνέχεια κρίθηκε αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης, εξαρτάται, για το σύνολο του χρονικού διαστήματος μεταξύ του 2005 και του 2011, από το εάν ο υποκείμενος στον φόρο δύναται επί του παρόντος να αιτηθεί την επιστροφή του ΦΠΑ που αντιστοιχεί στην περίοδο κατά την οποία δηλώθηκε ο εν λόγω φόρος κατά τη διάρκεια της οποίας καταργήθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η επίμαχη διάταξη που αντικείται στο δίκαιο της Ένωσης (Σεπτέμβριος 2011), καίτοι η καταβολή των τόκων επί του ΦΠΑ (κεφάλαιο) δεν είχε πραγματοποιηθεί πριν από την ως άνω ημερομηνία ούτε πραγματοποιήθηκε μεταγενεστέρως, πριν από την προβολή της σχετικής αξιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων;

(¹) EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 6 Μαρτίου 2018 — FS κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-173/18)

(2018/C 221/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: FS

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να ερμηνευθεί το δίκαιο της Ένωσης υπό την έννοια ότι η φορολογική αρχή δεν μπορεί να αποκλείσει τη δυνατότητα υποκείμενου στον φόρο να επιλέξει την απαλλαγή για τις μικρές επιχειρήσεις στο πλαίσιο εκ των υστέρων φορολογικού ελέγχου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku στις 9 Μαρτίου 2018 — Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) κατά Bank BGŻ BNP Paribas S.A. με έδρα το Gdańsk

(Υπόθεση C-183/18)

(2018/C 221/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούν: Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)

Καθή: Bank BGŻ BNP Paribas S.A. με έδρα το Gdańsk

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 1, στοιχείο α΄, το άρθρο 9, παράγραφος 3, και το άρθρο 20, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο β΄, της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών ⁽¹⁾, την έννοια ότι διαβιβασθείσα προς εκτέλεση απόφαση με την οποία επιβλήθηκε χρηματική ποινή σε νομικό πρόσωπο πρέπει να εκτελεστεί στο κράτος εκτέλεσεως ακόμη και όταν οι εθνικές διατάξεις που μεταφέρουν στο εσωτερικό δικαιο του κράτους αυτού την ως άνω απόφαση-πλαίσιο δεν προβλέπουν τη δυνατότητα εκτέλεσεως χρηματικής ποινής κατά νομικού προσώπου;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Πρέπει ο όρος «νομικό πρόσωπο» του άρθρου 1, στοιχείο α΄, και του άρθρου 9, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ να ερμηνευθεί
  - α) σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους εκδόσεως (άρθρο 1, στοιχείο γ΄),
  - β) σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους εκτέλεσεως (άρθρο 1, στοιχείο δ΄) ή
  - γ) ως αυτοτελής έννοια του δικαίου της Ένωσης

με συνέπεια να καλύπτει ακόμη και υποκατάστημα νομικού προσώπου, παρά το γεγονός ότι το υποκατάστημα αυτό στερείται νομικής προσωπικότητας στο κράτος εκτέλεσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 76, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 13 Μαρτίου 2018 — Glencore Agriculture Hungary κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Υπόθεση C-189/18)

(2018/C 221/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Glencore Agriculture Hungary Kft.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι διατάξεις της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾, καθώς και, στο βαθμό που τις αφορούν, η θεμελιώδης αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους και εθνική πρακτική, η οποία βασίζεται σε αυτήν, δυνάμει των οποίων οι διαπιστώσεις, στο πλαίσιο ελέγχου των μερών της ένομης σχέσεως (σύμβαση, συναλλαγή) που αποτελεί αντικείμενο φορολογικής υποχρεώσεως, στις οποίες προβαίνει η φορολογική αρχή κατόπιν διαδικασίας που εφαρμόστηκε έναντι ενός εκ των μερών της εν λόγω ένομης σχέσεως (του εκδότη των τιμολογίων στην κύρια υπόθεση) και περιλαμβάνουν τον επαναχαρακτηρισμό της ένομης σχέσεως, πρέπει να λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από τη φορολογική αρχή σε περίπτωση ελέγχου του άλλου μέρους της ένομης σχέσεως (του λήπτη των τιμολογίων στην κύρια υπόθεση), δεδομένου ότι το άλλο μέρος της ένομης σχέσεως δεν έχει κανένα δικαίωμα, ιδίως τα δικαιώματα που σχετίζονται με την ιδιότητα του μετέχοντος στη διαδικασία, στην αρχική διαδικασία ελέγχου;